

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-10-15 Nr. 429-244
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) prašymą išnagrinėti tarp jos ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. rugsėjo 9 d. pareiškėja ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį, kurios pagrindu pareiškėjai buvo atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita), išduota su Sąskaita susieta tarptautinės kortelių organizacijos *Mastercard* (toliau – Mastercard organizacija) prekės ženklo mokėjimo kortelė (toliau – Kortelė) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2025 m. birželio 2 d. Kortele finansų įstaigai *Remitly Europe Limited* (toliau – Gavėja) buvo atliktas 1 043 Eur mokėjimas (toliau – Ginčijamas mokėjimas).

2025 m. birželio 2 d., praėjus kuriam laikui po Ginčijamo mokėjimo atlikimo, pareiškėja pranešė bankui, kad nukentėjo nuo sukčių.

Pareiškėja prašė banko atšaukti Ginčijamą mokėjimą ir pateikė lėšų grąžinimo (angl. *chargeback*) prašymą, tačiau buvo informuota, kad Ginčijamo mokėjimo atšaukimas ir jo sumos grąžinimas pagal Mastercard organizacijos Lėšų grąžinimo gidą¹ (toliau – Mastercard taisyklės) yra negalimi.

Pareiškėja pakartotinai kreipėsi į banką dėl Ginčijamo mokėjimo sumos grąžinimo, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdama su banko sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėja teigė, kad Ginčijamas mokėjimas buvo atliktas sukčiavimo būdu ir reikalavo jo sumos grąžinimo. Pareiškėja paaiškino, kad buvo apgauta banko atstovais apsimitusių sukčių, kurie telefonu išviliojo iš jos Kortelės duomenis ir atliko Ginčijamą mokėjimą.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjos reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė, kad Ginčijamas mokėjimas buvo autorizuotas ir tinkamai įvykdytas šalių iš anksto sutartomis sąlygomis, todėl pareigos grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumos jis neturi. Paaiškindamas, kodėl Ginčijamo mokėjimo atžvilgiu nebuvo pradėta lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūra, bankas nurodė, kad Ginčijamas mokėjimas netenkino šiose taisyklėse nustatytų sąlygų, kurioms esant ši procedūra būtų galima pareiškėjos nurodytu pagrindu.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl Ginčijamo mokėjimo sumos (1 043 Eur) pareiškėjai negrąžinimo pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų

¹ Angl. *Chargeback Guide* (<https://www.mastercard.us/content/dam/public/mastercardcom/na/global-site/documents/chargeback-guide.pdf>).

veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl pareiškėjos reikalavimo bankui pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar bankas: 1) turėjo pareigą pareiškėjos prašymu atšaukti Ginčijamo mokėjimo vykdymą; 2) turėjo (turi) pareigą grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą; 3) pagrįstai atsisakė Ginčijamo mokėjimo atžvilgiu pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūrą.

1. Dėl banko pareigos pareiškėjos prašymu atšaukti Ginčijamo mokėjimo vykdymą

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kai mokėjimo operacija inicijuojama lėšų gavėjo arba per lėšų gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai lėšų gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją, t. y. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalis nustato ankstesnį, negu to paties straipsnio 1 dalyje nurodytas, mokėjimo nurodymo neatšaukiamumo momentą. Pasibaigus pirmiau nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir yra gautas lėšų gavėjo sutikimas (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalis).

Remiantis bylos duomenimis, pareiškėja kreipėsi į banką po to, kai Ginčijamas mokėjimas buvo faktiškai atliktas ir bankas buvo ne tik gavęs mokėjimo nurodymą vykdyti Ginčijamą mokėjimą, bet ir pradėjęs jį vykdyti, t. y. pasibaigus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems terminams, per kuriuos pareiškėja, kaip mokėtoja, turėjo teisę atšaukti šį nurodymą.

Duomenų, kad ginčo šalys buvo susitarusios dėl vėlesnių, negu Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti, mokėjimo nurodymo vykdyti Korteile inicijuotas mokėjimo operacijas atšaukimo terminų ir (arba) kad Gavėja būtų sutikusi atšaukti ir (arba) atšaukė šį mokėjimą, byloje neturima.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad objektyvaus pagrindo teigti, jog, pareiškėjai kreipusis į banką dėl Ginčijamo mokėjimo atšaukimo, bankas, vadovaudamasis pirmiau nurodytomis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio dalimis, nepagrįstai neatšaukė šio mokėjimo vykdymo, nėra.

2. Dėl banko pareigos grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą

Pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Remiantis bylos duomenimis, Ginčijamo mokėjimo inicijavimas ir autorizavimas tuo metu, kai bankas gavo mokėjimo nurodymą vykdyti Ginčijamą mokėjimą ir pradėjo jį vykdyti, pagal bendruosius išorinius požymius ir banko tuo metu turėtus duomenis atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjos sutikimo vykdyti Korteile inicijuotas mokėjimo operacijas davimo formą ir tvarką.

Nei teisės aktai, nei šalių sudaryta mokėjimo paslaugų teikimo sutartis tuo metu nedraudė ir lyg šiol nedraudžia pareiškėjai naudotis Korteile ir (arba) atlikti Korteile mokėjimo operacijas. Turimais duomenimis, imperatyvaus draudimo atlikti mokėjimo operacijas Gavėjai nagrinėjamam ginčui aktualiu laikotarpiu taip pat nebuvo ir iki šiol nėra.

Objektyvių duomenų, kurie leistų teigti, kad bankas, gavęs mokėjimo nurodymą vykdyti Ginčijamą mokėjimą, žinojo (turėjo žinoti), kad Ginčijamą mokėjimą pareiškėjos žinioje esančia Korteile atlieka ne ji pati, byloje nenustatyta. Remiantis bylos duomenimis, apie tai, kad pareiškėja galimai nukentėjo nuo sukčių, bankui tapo žinoma tik po to, kai Ginčijamas mokėjimas buvo faktiškai atliktas, t. y. kai pareiškėja pati jam apie tai pranešė.

Bankas pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad Ginčijamas mokėjimas, be kita ko, buvo patvirtintas per banko programėlę iš pareiškėjai priklausančio įrenginio, kurį šalių sutartinių santykių metu ji įprastai naudojo. Ginčijamo mokėjimo tvirtinimo metu pareiškėjai buvo aiškiai įvardyta, kad jos prašoma patvirtinti konkrečią mokėjimą operaciją, t. y. Ginčijamą mokėjimą, nurodyti Gavėjos pavadinimas ir Ginčijamo mokėjimo suma bei sudaryta galimybė aktyviais veiksmais atšaukti arba patvirtinti šį mokėjimą.

Aplinkybės, kad perdavė tretiesiems asmenims Kortelės duomenis ir banko programėlėje atliko tvirtinimo veiksmą, pareiškėja neneigė, tačiau teigė šiuos veiksmus atlikusi tapatybės patvirtinimo, o ne Ginčijamo mokėjimo atlikimo tikslais.

Iš byloje žinomų pareiškėjos bankui, trečiosioms šalims ir Lietuvos bankui teiktų paaiškinimų apie sukčiavimo ir Ginčijamo mokėjimo atlikimo aplinkybes, matyti, kad šie paaiškinimai yra nenuoseklūs ir prieštaringi.

Bendraudama su banku per pokalbių programėlę, pareiškėja neteigė, jog sukčiai apsimetė banko atstovais, ir tik bendrais bruožais nurodė, jog su ja susiekę sukčiai nurodė atnaujinantys duomenis, paprašė jos asmens tapatybės kortelės numerio, o vėliau ji atskleidė jiems ir Kortelės duomenis. Bankui pateiktame lėšų gražinimo prašyme pareiškėja aptakiai nurodė, kad jai paskambino banku apsimetę asmenys, ji atskleidė jiems duomenis ir po to buvo atliktas Ginčijamas mokėjimas. Bankui pateiktoje pretenzijoje pareiškėja nurodė, kad su ja susisiekę sukčiai apsimetė patikima bendrove, kurios konkrečiai neįvardijo, taip pat neva žinojo daug asmeninių jos duomenų, įskaitant Sąskaitos likutį, ir įtikino ją patvirtinti Ginčijamą mokėjimą.

Kreipimesi į policiją, pareiškėja teigė tapusi sukčiavimo internete auka ir praradusi 1 043 Eur, tačiau to, kad sukčiai apsimetė banku arba kažkokiu kitu subjektu, neįvardijo. Pareiškėja nurodė, kad sukčiai paprašė lėšų pervedimo ir nurodė besinaudojantys Gavėjos finansinėmis paslaugomis, bei pažymėjo, kad autorizavo lėšų pervedimo operaciją, tačiau vėliau suprato buvusi apgauta. Pareiškėja taip pat nurodė, jog gali pateikti sukčiavusių asmenų duomenis ir komunikacijos su jais kopijas.

Kokias sukčiavimo ir (arba) Ginčijamo mokėjimo atlikimo aplinkybes pareiškėja nurodė Gavėjai, nežinoma, tačiau iš bylos duomenų matyti, kad į Gavėją buvo kreiptasi.

Kreipimesi į Lietuvos banką, pareiškėja nurodė, kad 2025 m. birželio 2 d. sulaukė skambučio, kuris prasidėjo automatiniu balso pranešimu, teigiančiu, jog skambinama iš banko, vėliau su pareiškėja kalbėjo banko darbuotoju apsimetęs asmuo ir šis pokalbis truko maždaug 22 min. Pareiškėja teigė, kad paskambinęs asmuo žinojo ne tik jos vardą ir pavardę, bet ir tai, jog baigė galioti jos tapatybės dokumentas ir kad jos mokėjimo sąskaitoje yra daugiau nei 1 000 Eur. Skambučio metu pareiškėja buvo įtikinta pasidalinti Kortelės duomenimis, netrukus po to banko programėlėje ji gavo pranešimą ir, manydama, kad jis susijęs su tapatybės patvirtinimo procedūra, paspaudė „Taip“, tačiau iškart po to iš jos Sąskaitos buvo nurašyta Ginčijamo mokėjimo suma.

Ginčo nagrinėjimo metu Lietuvos bankui paprašius patikslinti sukčiavimo ir Ginčijamo mokėjimo aplinkybes, pareiškėja, be kitų aplinkybių, nurodė, kad: 1) iki sukčių skambučio nebuvo susidūrusi su jokiais neįprastomis ir (arba) įtartinomis situacijomis, kur jai būtų tekę atskleisti savo duomenis, ir su ją apgavusiais sukčiais kitais būdais, negu nurodyto telefoninio pokalbio metu, nebendravo; 2) sukčiai nurodė jai, jog būtina atnaujinti baigusį galioti tapatybės dokumentą, nes kitaip pareiškėjos mokėjimo sąskaita bus apribota; 3) sukčiai pasinaudojo tiek banko, tiek Gavėjos sistemomis, t. y. apsimetę esantys banko atstovais, tačiau faktinis lėšų pervedimas buvo įvykdytas per Gavėjos sistemą; 4) iki sukčių skambučio pareiškėja buvo naudojusi Gavėjos paslaugomis ir per ją siuntusi lėšas į Kolumbiją; 5) jai nekilo įtarimų dėl to, kad jai skambino ne bankas, nes 2025 m. gegužės 28 d., t. y. iki sukčių skambučio, ji buvo gavusi iš banko el. laišką, kuriuo bankas pareikalavo iki 2025 m. rugsėjo 18 d. pateikti galiojantį asmens tapatybės dokumentą ir įspėjo apie galimą Sąskaitos apribojimą, jei iki pirmiau nurodytos datos jis nebus pateiktas; 6) ji atskleidė Kortelės duomenis ir banko programėlėje patvirtino gautą pranešimą, pasikliaudama sukčių jai pateikta informacija, ir manydama, kad atlieka tapatybės patvirtinimo veiksmą.

Atkreiptinas dėmesys, kad į Lietuvos banko klausimus, kuriais buvo siekiama išsiaiškinti, ar sukčiai prašė jos atlikti kokias nors mokėjimo operacijas (pvz., pervesti lėšas į neva saugią sąskaitą, sumokėti kokį nors mokestį ar pan.), ar ji suprato atliekanti ir (arba) tvirtinanti Ginčijamą mokėjimą, ar siekė Ginčijamo mokėjimo įvykdymo ir pan., pareiškėja atsakė dviprasmiškai ir (arba) nekonkrečiai, todėl galimybės objektyviai ir visapusiškai įvertinti Kortelės, įskaitant jos duomenis, panaudojimo bei Ginčijamo mokėjimo inicijavimo ir autorizavimo aplinkybes, pačios pareiškėjos elgesį, naudojantis Kortele ir banko programėle, ir tokio elgesio priežastis bei motyvus, nėra.

Kaip nurodyta pirmiau, Taisyklių 44 punktas nustato, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Bendradarbiavimo pareigos vykdymas yra ypač svarbus sprendžiant ginčo situacijas, kai mokėjimo priemonės turėtojas teigia ir (arba) kitaip nurodo, kad jo mokėjimo priemonę ir (arba) jos duomenis galėjo pasisavinti tretieji asmenys neteisėtu būdu, nes paprastai tik pats mokėjimo priemonės turėtojas gali žinoti, kokius konkrečius veiksmus su savo mokėjimo priemone jis atliko. Šios informacijos, pareiškėjai tinkamai neatskleidus ginčo nagrinėjimui

aktualių aplinkybių, įskaitant informaciją apie jos pačios atliktus veiksmus ir (arba) tokių veiksmų atlikimo priežastis, ir nepateikus jokių objektyvių įrodymų, galinčių patvirtinti jos nurodytas aplinkybes ir (arba) teiginius, nei bankas, nei Lietuvos bankas žinoti negali ir atitinkamai negali tinkamai įvertinti pareiškėjos elgesio. Pažymėtina, kad šios informacijos turėjimas yra būtinas siekiant teisingai išspręsti atsakomybės už mokėjimo operacijos įvykdymo klausimą ir kartu išvengti piktnaudžiavimo atveju, dėl kurių atsakomybė už nuostolius dėl įvykdytos mokėjimo operacijos būtų nepagrįstai priskirta vienai iš ginčo šalių.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog, nagrinėjamu atveju bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, nepagrįstai priėmė vykdyti bei įvykdė Ginčijamą mokėjimą ir dėl to jam kilo pareiga grąžinti pareiškėjai šio mokėjimo sumą, nėra.

3. Dėl banko atsisakymo pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūrą

Vertinant, ar bankas pagrįstai atsisakė Ginčijamo mokėjimo atžvilgiu pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūrą, svarbu pažymėti, kad nei Lietuvos Respublikos, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdoma lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūra, taigi, banko veiksmus, ginčijant Mastercard organizacijos prekės ženklo mokėjimo kortelėmis atliktas mokėjimo operacijas, reglamentuoja Mastercard taisyklės, kuriose nustatyti konkretūs lėšų grąžinimo procedūros taikymo atvejai ir tvarka.

Kaip matyti, Mastercard taisyklėse nustatyta, kad mokėjimo kortelės leidėjas (nagrinėjamu atveju bankas) gali pradėti lėšų grąžinimo procedūrą tik tada, kai mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija ir (arba) mokėjimo kortelės turėtojo prašymas tenkina šiose taisyklėse nustatytus reikalavimus. Taigi, Mastercard organizacija ne tik suteikia bankui, kaip mokėjimo kortelės leidėjui, įgaliojimus vertinti ir spręsti, ar konkretaus mokėjimo kortelės turėtojo prašymas inicijuoti lėšų grąžinimo procedūrą atitinka Mastercard taisyklėse nustatytas sąlygas, bet ir nustato pareigą nepriimti ir (arba) netenkinti Mastercard taisyklių reikalavimų neatitinkančių prašymų.

Remiantis bylos duomenimis, savo reikalavimą grąžinti Ginčijamo mokėjimo sumą pagal Mastercard taisyklės pareiškėja grindė tuo, kad šis mokėjimas buvo atliktas sukčiavimo būdu (angl. *Fraud*).

Pažymėtina, kad Mastercard taisyklėse yra aiškiai nustatyta, jog pirmiau nurodytu pagrindu mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija gali būti užginčyta tik tuo atveju, jei mokėjimo kortelės turėtojas nedavė sutikimo jos atlikti ir (arba) kitaip nedalyvavo jos vykdyme.

Kaip ir nurodyta pirmiau, nors nagrinėjamu atveju Ginčijamo mokėjimo atlikimo aplinkybės dėl nuo pareiškėjos priklausančių priežasčių nėra iki galo aiškios, tiek banko pateikti įrodymai liudija, kad be pačios pareiškėjos aktyvių veiksmų ir (arba) kitokio dalyvavimo Ginčijamas mokėjimas nebūtų būtų įvykdytas, tiek ir pati pareiškėja neneigia savo dalyvavimo šio mokėjimo atlikime. Taigi, Ginčijamas mokėjimas neatitiko esminės Mastercard taisyklėse nustatytos sąlygos, kuriai esant, Ginčijamą mokėjimą būtų galima ginčyti pirmiau nurodytu pagrindu.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes, ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktą informaciją ir šalių ginčui nagrinėti aktualias Mastercard taisyklių nuostatas, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, kad nagrinėjamu atveju santykiuose su pareiškėja bankas netinkamai aiškino, laikėsi ir (arba) taikė Mastercard taisyklių nuostatas, Lietuvos bankas nenustatė. Atitinkamai objektyvaus pagrindo teigti, kad bankas, remdamasis pirmiau nurodytomis Mastercard taisyklių nuostatomis, pareiškėjos pateiktais ir savo turimais duomenimis, nepagrįstai atsisakė Ginčijamo mokėjimo atžvilgiu pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisyklės procedūrą pareiškėjos nurodytu pagrindu, taip pat nėra.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankui kiltų pareiga grąžinti arba atlyginti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą, pagrindo laikyti pareiškėjos reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjos reikalavimas yra atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį².

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis